

[Jens Foged.]

den vel hedder, skulle ændres noget som helst. Det blev status quo for landbrugets vedkommende.

De ændringer og fradragsregler, som man gennemførte — det var, uden at gå i detaljer, fradrag på 60.000 kr. det ene sted og 75.000 kr. for industriens vedkommende — bevirkede, at det blev status quo for landbruget. Den tidligere regering pålagde altså ikke en stærkere kapitalvindingsskat for landbruget, og det var ud fra det synspunkt, at dette erhverv var i en særlig situation med nye investeringer og med strukturendringer mere end industrien. Vi accepterede bl. a. socialdemokratiets stærke pres for at få forøget denne kapitalvindingsskat på de andre områder, og derved skete der en stigning.

Nu sker der så en direkte stigning, der først ²¹res à jour både for industrien og landbruget. Derved kan vi sige, at industrien får en lille tak opad, men landbruget får to takker opad; det er derfor, det rammes hårdere. På én eneste gang kommer finansministeren nu og fører landbruget op: fra den tilbageholdende og korrekte virkning, vi havde, fører finansministeren nu landbruget to takker op. Hvor der var status quo, skal de nu ikke alene nå det, industrien fik i for, men de skal nå den tak op også, som industrien får i år. Derfor er det rigtigt, når det siges, at landbruget beskattes specielt hårdt ved denne lov. Jeg vil kun understrege det, der er sagt fra vor side hele tiden, at der trækkes kapital ud af erhvervet, og der trækkes specielt kapital ud af landbruget ved de ordninger, som finansministeren foreslår her. Det er det, vi er imod.

(Kort bemærkning).

Ømann: Jeg vil blot takke hr. Juul-Madsen for hans konstatering af, at han har medvirket til den eksisterende særlige indkomstskat, men at den særlige indkomstskat nu med et provenu på 500-600 mill. kr.

har nået bristepunktet, så nu må han sige stop, nu kan han ikke være med til mere. Der er altså efter hr. Juul-Madsens mening ikke mere at beskatte på dette felt; det var jo det, jeg prøvede på at udtrykke min formodning om.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, det er måske en strid om ord, det med landbruget, men jeg vil gerne fastholde, at det, der sker ved dette forslag, er, at landbrug og industri bliver fuldstændig ligestillet, altså at fast ejendom beskattes efter de samme regler, uanset om det er landbrug eller industri, og så er det selvfølgelig rigtigt, at virkningen bliver kraftigere for landbruget. Men det, som er vigtigst, synes jeg selv, at få fat i, er, at hermed bliver de ligestillet i beskatning. Der er altså ikke en tungere beskatning på landbruget, end der er på industrien efter dette forslag.

I øvrigt synes jeg igen, det var meget interessant, for nu gik hr. Bernhard Baunsgaard videre med det om de arbejdsfrie indtægter. Før fik vi at vide, at hvis man kunne komme med et forslag, der også for kapitalvindingsskattens vedkommende ramte andre end erhvervene, ville de radikale godt gå med til forslaget. Nu gik hr. Bernhard Baunsgaard så vidt, at han ligefrem opfordrede til, at noget sådant skulle ske, og det synes jeg også er ganske interessant at få med. Kommer de radikale med et sådant forslag?

(Kort bemærkning).

Juul-Madsen: Blot til hr. Ømann: det er jo ikke de 600 mill. kr., der er bristepunktet, det er de satser, hvorefter man udskriver den skat, vi taler om. Med stigende vurderinger — og de vil jo komme, det ved enhver — vil de 600 mill. kr. blive til ganske anderledes store beløb i tiden, der kommer. Så det er ikke de 600 mill. kr. i sig selv, hr. Ømann skal hæfte sig ved.

Hermed sluttede forhandlingen.